

væsentlige Ændringer. Dette Kapitels Bestemmelser er omtrent, som de er i den nugældende Jagtlov. Det har da ogsaa været vor Tanke, at Bestemmelserne i første Kapitel vilde vi gaa udenom for ikke at rejse principielle Drøftelser, som vilde gøre det umuligt eller i hvert Fald yderst vanskeligt overhovedet at faa et Resultat af Jagtlovsdebatten i denne Samling og maaske i næste Samling med. Derfor var det med en vis Sorg, jeg hørte, at det ærede Medlem fra Næstved med saa stor Styrke krævede, at vi ved denne Lejlighed skulde tage det Princip, som er nedlagt i den nugældende Jagtlovs § 1, op til Drøftelse. Hvis det ærede Medlems Mening er lige saa streng som hans Ord, er i Virkeligheden det ærede Medlems og hans Partifællers Standpunkt dette, at forsaavidt vi ikke vil gaa ind paa det Princip, at Jagtretten tilkommer Brugeren, ikke Grundejeren, vil det ærede Medlem ikke bryde sig om overhovedet at forhandle om Enkeltheder med os. Først skulde vi fra alle Sider kapitulere paa dette Omraade, og saa kunde vi begynde at drøfte Detaillerne.

Jeg beklager, om det er saaledes, at det ærede Medlems Ord skal forstaas. Jeg er nemlig bange for, at man — enten man er enig med det ærede Medlem paa dette Punkt eller er uenig — ved at skyde dette Spørgsmaal saa stærkt i Forgrunden gør det umuligt at faa gennemført de Forbedringer og Enkeltheder i vor Jagtlov, som vi finder aldeles paakrævede, hvis ikke, som jeg før har skildret, den Ødelæggelse, som foregaar, ganske særlig af vor Fuglefauna, og som vil føre til visse vigtige Fuglearters totale Undergang i Løbet af ganske faa Aar, skal fortsættes; saa faar vi ingen Ændring i dette Forhold, og der vindes i og for sig intet for det ærede Medlems Princip paa dette Omraade, for den nuværende Jagtlov siger det samme som Lovforslaget. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem vil tage et opportunt Standpunkt i dette Spørgsmaal og regne med, at det, selv om det kunde være ønskeligt at faa dette Princip gennemført, alligevel vil være urigtigt at skyde Hensynet til de Forbedringer, som dette Lovforslag byder os, til Side uden i Virkeligheden at vinde noget for det Princip, som det ærede Medlem kæmper for.

Der er foreslaaet en Række Skærpselser af de Bøder, der skal idømmes for Overtrædelse af Jagtloven. De Straffe, som gælder nu, er meget lempelige, og Pengenes Værdi er steget, saa at en Tikrone nu ikke betyder det samme, som den betød i 1894. Allerede af den Grund kunde det være rimeligt som foreslaaet at sætte strengere Bøder. Det forekommer mig at være rigtigt, at naar der skal straffes for Overtrædelse af disse Bestemmelser — og det skal der —, skal man ikke straffe med en ren Ubetydelighed, thi det virker nærmest demoraliserende.

Begge de ærede to Talere, som havde Ordet førend jeg, har fremsat Betragtninger om Spørgsmaalet Nattejagt. Det er efter min Mening en meget dyrplagerisk Jagt, der her er Tale om. I Hel- eller Halvmørke er Jægeren ikke i Stand til at sigte ordentligt og skyder derfor i Flæng; og de Dyr, han anskyder, løber ind i Tykningen og lider en pinefuld Død eller gennemgaar flere Ugers pinefulde Lidelser, inden de atter kommer til Kræfter. Med Hensyn til Fuglejagten er Forholdet dette, at der skydes løs paa Fugle, som slet ikke er madnyttige, og som Jægeren, hvis han vidste, hvilket Maal han havde for sin Skydning, ikke vilde skyde paa; eller man skyder paa Dyr, som er fredede, og som man i Virkeligheden ikke vilde gøre til Maal for sit Skud; og man skyder paa Fugle og nedlægger dem, men kan paa Grund af Mørke eller Halvmørke ikke finde dem, saaledes at de ikke kommer til Nytte. Vi har imidlertid ikke foreslaaet absolut Forbud, da denne Jagt ved adskillige af vore Fjorde har saa stor erhvervsmæssig Interesse, at man ikke vil gaa med dertil; det er vistnok ogsaa rigtigt, at det under denne Sags Behandling nødvendigvis maa undersøges, om der er skabt Brugere, som bør ved en vildtrig Herregaardsskov eller Statsskov, tilstrækkelig Betyggelse mod det Vildt, som om Natten gaar ud paa Agrene og Engene og forarsager Fortrød. Dette Spørgsmaal er berørt af saavel Venstres som Socialdemokratiets Ordførere, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi er opmærksomme paa dette Forhold og vil være med til at træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige, for at den nødvendige Beskyttelse